
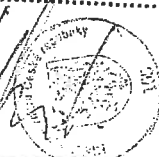

MVCRP016HSBA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14. 8. 2015
podpis:

V Praze dne 10. srpna 2015
Č.j.: MV-82620-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0586 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan nar. Gjakovë - Kosovo, státní občan Kosova, trvale bytář (dále jen „žadatel“), právně zastoupen advokátkou s (dále jen „právní zástupkyně“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2015, č.j.: VS-3094/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Magistrátu města Brna požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 28. 4. 2004. Žadatel je svobodný, bezdětný, státním občanem Kosova.

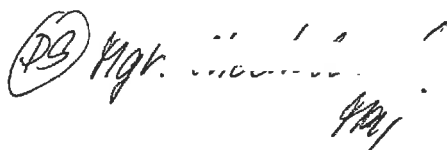
II.

Žadatel přicestoval do České republiky se svou matkou v roce 1998, po dobu 3 měsíců studoval německé gymnázium v Brně, poté odcestoval s matkou zpět do Kosova, kde absolvoval další veškeré studium (základní, střední a vysoká škola). Od 30. 7. 2008 žadatel studoval v Kosovu vysokou školu s tím, že bakalářské studium, které dvakrát přerušil, ukončil v měsíci květnu 2014. Dne 4. 12. 2014 přicestoval zpět do České republiky, kde má zájem převzít v budoucnu po svém otci rodinnou firmu , s.r.o., v níž je od 4. 11. 2013 jednatelem.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství.

Vypraveno dne:

14-08-2015

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) tohoto zákona.

Výše citované nesplněné zákonné podmínky mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona o státním občanství, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt a jeho otec je státním občanem České republiky, resp. podle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství neprominulo, a proto jeho žádost zamítlo svým rozhodnutím ze dne 8. 4. 2015.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra o udělení státního občanství České republiky podal žadatel prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad, ke kterému byly přiloženy kopie 8 listů vztahujícím se k pracovním nabídkám a aktivitám otce žadatele, kterými oslovil Úřad vlády České republiky, Ministerstvo obrany České republiky a společnost Praha, a dále kopie přihlášky žadatele za členu Asociac ČR.

Žadatel v rozkladu uvádí, že napadá předmětné rozhodnutí v celém jeho rozsahu, a to pro nesprávnost rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Žádosti nebylo vyhověno zejména z důvodu, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, dle které je vyžadováno, aby žadatel o udělení státního občanství měl na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržoval, a dále podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky, přičemž nesplnění těchto podmínek nebylo žadateli Ministerstvem vnitra prominuto. K porušení povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky žadatel uvádí, že v době povolení trvalého pobytu byl ve věku necelých 15 let, tedy osobou nezletilou, kterou zastupoval jeho otec jako zákonný zástupce, a s ohledem na věk žadatele při přihlášení k trvalému pobytu bylo řádné ohlášení místa pobytu a jeho změny prioritně povinností jeho otce, nikoliv samotného žadatele, po kterém splnění těchto povinností nelze spravedlivě vyžadovat.

V této souvislosti poukazuje žadatel na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21.11.2006 č.j. 10 Ca 155/2006-116, v němž soud konstatoval, že porušení povinností ohlásit cizinecké policii změny pobytu cizince, pokud není motivováno

snahou zatajit skutečný pobyt cizince, a vytvořit si tak prostor k protiprávní činnosti, lze považovat pouze za formální opomenutí, které samo o sobě nezakládá nesplnění zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Dle žadatele dále soud poukázal na skutečnost, že správní orgán je při posuzování zákonných podmínek vázán obecnými ústavními principy, jako jsou zejména proporcionalita, rovnost, důstojnost, legitimní očekávání, právní jistota, předvídatelnost.

K porušení povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel uvádí, že se nejednalo o úmyslné nehrazení pojistného na zdravotní pojištění, (dále jen „pojistné“), nebo vyhýbání se této povinnosti nebo jiné její maření. Správní orgán měl zohlednit skutečnost, že žadatel měl po téměř celou dobu povoleného trvalého pobytu na území České republiky status dítěte školou povinného, respektive nezaopatřeného dítěte po ukončení školní docházky, a pojistné tedy neměl povinnost samostatně hradit, a že žadatel nedoplatek na pojistném bezprostředně po zjištění jeho existence dobrovolně uhradil; neplnění povinnosti bylo pouze krátkodobé a žádná výrazná škoda zde tedy nevznikla. Žadatel rovněž nesouhlasí s tvrzením správního orgánu I. stupně, že se jednalo o porušení opakované, když nedoplatek vznikl jen v období po ukončení studia. Vytýkané jednání nedosahuje takové závažnosti a intenzity, aby odůvodňovalo použití tak mimořádného prostředku, jako je zamítnutí žádosti.

Žadatel dále poukazuje, v souvislosti s nesplněním podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství na skutečnost, že měl pro přerušení pobytu na území České republiky vážný důvod, neboť vzhledem ke svému věku, v době existence trvalého pobytu na území České republiky, vykonával školní docházku a studium na střední a vysoké škole, a to na území Kosova. Navzdory svému studiu v zahraničí se učil český jazyk, jehož znalost prokázal, zajímal se o kulturně-společenské, zeměpisné a historické reálie České republiky, uchovával kontakt se svým otcem, který trvale žije v České republice a postupem času se začal podílet na podnikání v rodinné firmě s.r.o. Žadatel se domnívá, že jsou v jeho případě dány důvody pro prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má dostatečně silné vazby k České republice, je do společnosti náležitě integrován, zejména z hlediska rodinného a sociálního, a také z hlediska pracovního, které s ohledem na věk žadatele a jeho vysokoškolské studium není dosud plně rozvinuto, nicméně v budoucnu bude pracovní angažovanost a podnikání žadatele v České republice dále prohlubováno a upevňováno. Žadatel si uvědomuje, že na prominutí nesplněných podmínek pro udělení státního občanství, ani na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Zdůrazňuje však, že i v případě zákonem stanoveného správního uvážení by měla být dodržena zásada předvídatelnosti rozhodnutí a legitimního očekávání, a učiněné rozhodnutí by mělo odpovídat okolnostem daného případu a nemělo by se rozcházet s rozhodnutími přijatými ve skutkově shodných nebo obdobných případech. Z hlediska těchto zásad je nepřijatelné, aby správní orgán některému z žadatelů podmínku trvalého pobytu prominul pro existenci státního občanství České republiky alespoň jednoho z rodičů, a jinému žadateli nikoliv.

V souladu s výše uvedeným tak žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu změněno tak, že žádosti bude vyhověno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro trestný čin a pohovorem před Magistrátem města Brna prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, neboť i když délka povoleného trvalého pobytu žadatele v České republice dosahovala doby více než 5 let, ze strany žadatele nebyla splněna druhá část uvedené podmínky, tj. že se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržuje; žadatel dále neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

K námitce žadatele vztahující se k nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v oblasti pobytového režimu cizince na území České republiky, ministr vnitra uvádí, že v uvedené souvislosti nemůže souhlasit s názorem právní zástupkyně žadatele, že s ohledem na věk žadatele bylo řádné ohlášení místa pobytu a jeho změny prioritně povinností jeho zákonného zástupce. Žadatel minimálně po dovršení 18ti let věku, tj. v září 2007, mohl již nápravu sjednat sám, což však neučinil, zřejmě i z důvodů jeho nepřetržitého pobytu na území Kosova.

Ve vztahu k nenahlášení změny adresy trvalého pobytu je nutné uvést, že žadatel tím, že nenahlásil změnu svého faktického pobytu na území České republiky, porušil ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdější předpisů. V citovaném zákonném ustanovení je uvedeno, že cizinec je povinen hlásit změnu pobytu na území do 30 pracovních dnů ode dne změny. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů.

Ministr vnitra pro úplnost dodává, že žadatel oznámil změnu pobytu až v roce 2014 v průběhu správního řízení o žádosti, kdy se přihlásil k trvalému pobytu na adresu uvedenou ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

K námitce vyslovené v rozkladu ohledně neplnění podmínky žadatelem pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v oblasti veřejného zdravotního pojištění, ministr vnitra odkazuje na vyúčtování pojistného vystaveného Všeobecnou zdravotní pojišťovnou (dále jen „VZP“) dne 11. 12. 2014. Ministr vnitra v souvislosti s uvedenou námitkou vytýká, že

žadatel dle tohoto vyúčtování nehradil jako samoplátce pojistné na veřejné zdravotní pojištění v období od července do listopadu 2014, přičemž ke dni 11. 12. 2014 tak žadateli vznikl nedoplatek ve výši 5 740 Kč a s ním spojené penále. Ministr vnitra tedy nemůže souhlasit s tvrzením žadatele v rozkladu, že se nejednalo o opakované porušení povinností ani že vytýkané jednání nedosahuje takové závažnosti a intenzity, aby odůvodňovalo zamítnutí žádosti. Ministr vnitra poukazuje na délku téměř půl roku, po kterou žadatel nehradil řádně a včas pojistné, na výši nedoplatku v řádu tisíců Kč, jakož i na skutečnost, že žadatel porušoval své povinnosti v relativně nedávné době již po podání žádosti o udělení státního občanství České republiky.

K námitce vyslovené v rozkladu ohledně neplněné podmínky žadatelem pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, ministr vnitra konstatuje, že pobyt žadatele na území České republiky je základním předpokladem pro vznik jeho faktické vazby k státu. Pokud žadatel v rozkladu uvádí, že pro přerušení pobytu na území České republiky měl vážný důvod spočívající v školní docházce a studiu střední a vysoké školy v Kosovu, potvrzuje tím podle názoru ministra vnitra naopak závěry Ministerstva vnitra stran neprominutí nesplnění této podmínky i podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, kdy Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že středisko životních zájmů žadatele je stále v Kosovu a nikoli v České republice. Ministr vnitra těmto závěrům zcela přisvědčuje.

Podle názoru ministra vnitra by žadatel měl rovněž v budoucnu prokázat, že si již plně osvojil všechny povinnosti, které na něj právní řád České republiky klade a že je schopen tyto povinnosti plnit řádně a včas. Pokud se tak nestane, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti; dokud tato integrace není dokončená, lze za naprosto adekvátní upořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství.

Proto se ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2015, č.j.: VS-3094/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

